

PRIMERA JORNADA MUNDIAL DELS POBRES

Aquest diumenge s'escau la I Jornada Mundial dels Pobres, instituïda pel papa Francesc. Ha publicat un missatge amb el títol «No estimem de paraula sinó amb obres», i per això n'ofereixo un resum perquè ens ajudi a comprendre i viure el sentit de la jornada.

Quina reflexió i objectius proposa el Papa?

- Que en tot el món les comunitats cristianes esdevinguin, cada cop més i millor, un signe concret de l'amor de Crist per als últims, per als necessitats. Les altres jornades són una tradició, però aquesta ha de mostrar l'opció evangèlica de la predilecció de Jesús pels pobres.
- També té com a objectiu estimular els creients perquè reaccionem davant la cultura de l'exclusió per assumir la cultura del «trobament».
- Alhora, és invitació a compartir amb els pobres, per mitjà de qualsevol acció, signes concrets de fraternitat. Urgeix a pensar en els pobres, no només com a destinataris d'un voluntariat per fer un cop a la setmana, i menys encara amb algun gest per tranquil·litzar la nostra consciència. Aquestes experiències són vàlides per

sensibilitzar-nos de les injustícies que sofreixen molts germans, però ens han d'ajudar a una veritable «trobad» amb els pobres i a «compartir», una opció que ha d'esdevenir un veritable estil de vida.

«Per trobar Crist cal tocar el seu cos en el cos nafrat dels pobres»

- Som cridats a estendre la mà als pobres, a trobar-los, a mirar-los als ulls, a abraçar-los perquè sentin l'escalf de l'amor que trenca el cercle de la solitud. Tanmateix, la seva mà estesa és també una crida a sortir de les nostres certeses i comoditats i a reconèixer el valor de la pobresa.
- La pobresa, per als deixebles de Crist, és una vocació per seguir Jesús pobre. Pobresa significa un cor humil per acceptar la pròpia condició de criatura limitada i pecadora i per superar la temptació d'omnipotència.

La pobresa com a actitud del cor que ens impedeix considerar els diners i el luxe com a objectiu de la vida i condició per ser feliços. La pobresa fa possible que ens fem càrrec de les nostres responsabilitats personals i socials, malgrat les nostres limitacions. Permet valorar l'ús adequat dels béns materials.

- Redescobrir les cares de la pobresa. La pobresa ens desafia cada dia amb les seves moltes cares marcades pel dolor, la marginació, per l'opressió, la violència, per la tortura i l'empresonament, per la guerra, per la privació de la llibertat i de la dignitat, per la ignorància i l'analfabetisme, per l'emergència sanitària i per la manca de treball, pel tràfic de persones i per les esclavituts, per l'exili i per la misèria, per la migració forçada. La pobresa té el rostre de dones, homes i infants explotats per vils interessos, trepitjats per la lògica perversa del poder i dels diners. Quina llista inacabable i cruel en resulta quan considerem la pobresa com a fruit de la injustícia social, la misèria moral, la cobdícia d'uns pocs i la indiferència generalitzada.
- Si realment volem trobar Crist, cal que toquem el seu cos en el cos nafrat dels pobres. El Cos de Crist, partit en la sagrada litúrgia, es deixa trobar per la caritat en el rostre dels germans i germanes més febles.
- La pregària, alhora, serà el fonament de les diverses iniciatives concretes, moments de trobament, d'amistat, de solidaritat, d'acolliment i d'ajuda concreta. I no oblidem que la pregària dels pobres és el parenostre.

✠ FRANCESC PARDO I ARTIGAS,
bisbe de Girona

PARAULA DE DÉU

LECTURES DE LA MISSA DEL DIUMENGE XXXIII
DE DURANT L'ANY

Primera Lectura

Lectura del llibre dels Proverbis 31, 10-13.19-20.30-31

Que en té de valor, una bona esposa! És molt més preuada que les perles. El cor del seu marit hi confia, no són escassos els guanys que en traurà. Durant tota la vida el farà feliç, i no desgraciat. Es procura la llana i el lli, que les seves mans transformen com vol. Pren a les mans la filosa, i els seus dits agafen el fus. Obre les mans als pobres, allarga el braç als indigents.

L'encant és aparença, la bellesa s'esvaeix; l'esposa que creu en el Senyor és la que val tots els elogis. Dediqueu-li cants pels fruits del seu treball: que la seva obra l'elogii davant de tot el poble.

Segona Lectura

Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Tessalònica 5, 1-6

Germans, no cal que us escrivim quan i en quins moments arribarà el Dia del Senyor: vosaltres mateixos ja sabeu prou bé que vindrà com un lladre a la nit. La gent es pensarà que tot està en pau i ben assegurat, quan de sobte vindrà la devastació, com els dolors a la dona que ha de tenir un fill, i no se n'escaparà ningú. Però a vosaltres, germans, que no viviu en la foscor, aquell dia no us podrà sorprendre com un lladre, ja que tots sou fills de la llum i del dia. No som pas de la nit ni de la foscor. Per això no hem de dormir, com els altres, sinó vetllar i viure sòbriament.

L'EVANGELI

Lectura de l'evangeli segons sant Mateu, 25, 14-15.19-20

En aquell temps, Jesús digué als deixebles aquesta paràbola: un home que se n'anava fora del país cridà els seus administradors i els confià els seus béns. A un li donà cinc milions, a l'altre dos i a l'altre un, segons la capacitat de cadascú, i se n'anà. El qui n'havia rebut cinc anà de seguida a negociar-hi, i en guanyà cinc més. També el qui n'havia rebut dos en guanyà dos més. Però el qui n'havia rebut un guardà en un amagatall els diners del seu amo.

Al cap de molt temps l'amo tornà i els demanà comptes. Es presentà primer el qui havia rebut cinc milions, portà també els cinc que havia guanyat i digué: Senyor, m'havieu confiat cinc milions i n'he guanyats cinc més...

GUSPIRES D'EVANGELI

«Els dons»

Tots tenim moltes qualitats i dons. Potser a voltes no ens adonem que els tenim, però caldria preguntar-nos: com els utilitzem? Al servei de qui els posem i per què? Les nostres pors i prejudicis ens fan ser covards i no ens deixen emprar com cal aquests dons que rebem de Déu... Però quan els posem al servei dels altres, de la comunitat, del bé de tots... llavors esdevenen ben fructífers, esdevenen útils per a la vida... I amb aquests dons participem del projecte de Déu, per fer la vida en aquest món més humana, més digna i millor per a tothom.

Jordi Reixach i Masachs

SALM 127

R. Feliç tu, fidel del Senyor.

**Feliç tu, fidel del Senyor,
que vius seguint els seus camins.
Menjaràs del fruit del teu treball,
seràs feliç i tindràs sort.**

**La teva esposa fruitarà com una
parra
dins la intimitat de casa teva;
veuràs els fills com plançons
d'olivera
al voltant de la taula.**

**És així com els fidels del Senyor
seran beneïts.
Que el Senyor et beneixi des de
Sió.
Que tota la vida puguis veure
prosperar Jerusalem.**

Enric Vendrell, director general d'Afers Religiosos

«La immensa majoria de la ciutadania d'aquest país té una creença religiosa, però ha canviat la manera de viure-la»

Per conèixer la situació actual i els reptes de la diversitat religiosa al nostre país, parlem amb el director general d'Afers Religiosos de la Generalitat de Catalunya, Enric Vendrell.

Quin és el nivell de convivència entre les diferents religions presents a Catalunya?

Considero que al nostre país hi ha una excel·lent relació, bon tracte i complicitat entre les tretze religions que hi conviuen, i això ho vam poder copsar de manera especial arran dels gravíssims atemptats del mes d'agost passat a Barcelona i Cambrils, quan totes les confessions van respondre unànimement, es van fer costat, i van donar una resposta conjunta.

El coneixement d'aquesta diversitat és clau per evitar prejudicis?

Constatem que hi ha un greu desconeixement d'aquesta realitat per part de la ciutadania i per tant ens cal apostar –ho estem fent– per millorar aquesta situació. Precisament el nostre argument és que, en la mesura que es coneix aquesta diversitat religiosa, com a societat ens estem vacunant contra tota mena d'estereotips i prejudicis.

Arran dels atemptats hi ha hagut pressió per exercir alguna mena de control vers els centres de culte?

Una certa pressió sí que hi ha hagut, però va ser, segurament, una reacció molt espontània. Crec que amb serenitat hem de poder explicar que la paraula control, quan parlem de religions, no lliga. Una altra cosa és la necessitat d'establir un marc en el qual les diferents confessions puguin dur a terme la seva pràctica.

Una de les dades del darrer Baròmetre de la religiositat és que el 71 % dels catalans s'identifica amb alguna confessió. Quina lectura en fan?

Hem passat dècades en què s'ha dit que això de la religió no era important, i ho hem anat deixant de banda. I s'ha instal·lat entre la ciutadania que és una qüestió que no és rellevant. La secularització, però, no és sinònim de no creença. Segons les dades de què disposem, la immensa majoria de la ciutadania d'aquest país afirma que té una creença religiosa. El que ha canviat de manera radical és la manera de viure aquesta religiositat respecte a fa 30 anys. Però la creença no ha desaparegut.

MIRADOR

Enric Tubert
Capellà

La mística dels ulls oberts de Jesús

L'Evangelí és el relat de la mirada de Jesús sobre el món. Ell va venir precisament per ensenyar-nos a mirar. Abans de canviar el món ens convidava a mirar-lo amb ulls nous. Amb els seus, amb els de Déu. Jesús se'ns manifesta en els Evangelis com un contemplatiu de la vida que es deixa impactar per ella. És aquesta capacitat la que li obre la porta a la comprensió i a la comunió amb Déu i amb els altres. Fruit del seu diàleg profund i dòcil amb el Pare, descobreix la il·luminació que el posseeix i que el mou a portar salut i vida allà on hi ha misèria i buidor. Ho fa guiat per la llibertat i per la compassió. Per això la seva mirada no és mai neutral ni asèptica sinó plena de sentiments. És llarga, intel·ligent, profunda, contemplativa... però també indignada, perquè mai deixa les coses tal com són ni deixa indiferent a ningú. És una mirada que salva i crida a una nova existència.

«La mirada de Jesús no és neutral sinó plena de sentiments»

La mística de Jesús és la mística del rostre i de la compassió, dels ulls oberts i no dels ulls tancats reclosos i autosatisfets en el propi jo, com sembla que són moltes místiques de moda. Per a Jesús, la interioritat i la meditació estan en funció de la trobada amb els altres i amb el «tot allò que fèieu a un d'aquests germans més petits m'ho fèieu a mi».

Els cristians ens trobem emplaçats en el camí de la mística dels ulls oberts enmig de la nit fosca d'un món hostil i injust. La nostra fe es basa en la certesa de viure envoltats del misteri entrañable de la mirada amorosa de Déu, que en Jesús de Natzaret va adquirir forma humana i modèlica.

AGENDA

— DILLUNS, 20 DE NOVEMBRE

Recés de l'Apostolat de l'Oració. A les 5 de la tarda a l'església del Sagrat Cor de Girona.

Conferència-col·loqui: «Què és el sufisme?», a càrrec de Halil Bárcena (islamòleg). A les 8 del vespre al Casal Marià d'Olot. Organitza: Gosa Pensar.

— DIMECRES, 22 DE NOVEMBRE

Cadena de pregària per les vocacions. Es tracta que cadascú, des de casa seva, destini un temps a la pregària. Més informació: Tel 972 20 04 62 (Pablo), de dilluns a dijous, de 4 a 8 de la tarda.

— DIJOUS, 23 DE NOVEMBRE

Mostra de Cinema Espiritual de Catalunya a Blanes. A les 8 del vespre al Centre Catòlic, projecció de la pel·lícula *El fill de Saül*.

— DIVENDRES, 24 DE NOVEMBRE

Mostra de Cinema Espiritual de Catalunya a Girona. A les 5 de la tarda a l'Espai Caixa (Pl. Marquina), projecció de la pel·lícula *El fill de Saül*.

— DISSABTE, 25 DE NOVEMBRE

Confirmacions a Anglès. A dos quarts de 8 de la tarda. A l'església parroquial de Sant Miquel, el bisbe Francesc administrerà el sagrament de la Confirmació.

Escola Diocesana de Catequistes.

De les 10 del matí a dos quarts d'una del migdia, al Seminari de Girona. Primer curs: «L'espiritualitat del catequista». Segon curs: «La "comunitat" dels catequistes».

SANTORAL I LECTURES

Diuenge XXXIII de durant l'any, 19 de novembre de 2017. St. Poncià, prevere i màrtir. Sta. Matilde de Hackeborn (+ 1298). **Lectures:** Pr 31, 10-13.19-20.30-31 / SI 127 / 1Te 5, 1-6 / Mt 25, 14-30 (o més breu: 25, 14-15.19-20).

Dilluns, 20. St. Crispí d'Écija (s. III). St. Fèlix de Valois. **Lectures:** 1M 1, 11-16.43-45.57-60.65-67 / SI 118 / Lc 18, 35-43.

Dimarts, 21. Presentació de la Beaurada Verge Maria. **Lectures:** 2M 6, 18-31 / SI 3 / Lc 19, 1-10.

Dimecres, 22. Sta. Cecília, verge i màrtir (s. III), patrona de la música i dels músics. **Lectures:** 2M 7, 1.20-31 / SI 16 / Lc 19, 11-28.

Dijous 23. St. Climent I, papa i màrtir, successor de sant Pere, anys 93-97, titular de Sant Climent Sescebes, Sant Climent d'Amer, Tor i algunes ermites. **Lectures:** 1M 2, 15-29 / SI 49 / Lc 19, 41-44.

Divendres, 24. St. Crisogen, màrtir. St. Andreu Dung-Lac i companys màrtirs al Vietnam al segle XIX. **Lectures:** 1M 4, 36-37.52-59 / SI 1Cr 29, 10.11abc.11d-12a.12bc / Lc 19, 45-48.

Dissabte, 25. Sta. Caterina d'Alexandria, donzella màrtir (s. IV), capelles a Ordis, Torroella de Montgrí, Espasens i a l'hospital del seu nom a Salt, patrona dels filòsofs. **Lectures:** 1M 6, 1-13 / SI 9 / Lc 20, 27-40.

LITÚRGIA DE LES HORES: I setmana del Salteri.

APUNTS

Quasi 200 assistents al primer sopar solidari de Càritas Diocesana

L'Espai Mas Marroch de Vilablareix, gestionat per l'equip del Celler de Can Roca, va acollir el dijous 26 de novembre la primera edició de «La Màgia de la Solidaritat», un sopar a benefici de Càritas Diocesana de Girona. L'entitat va voler dedicar aquesta acció als programes i projectes destinats a les famílies que es troben en situació de vulnerabilitat. Els assistents al sopar, entre els quals hi havia el bisbe Francesc, van poder conèixer de primera mà una mostra de la tasca que duu a terme l'organització. La seva directora, Dolors Puigdevall, va assegurar durant el seu discurs que «l'esperit de Càritas requereix coratge: lluitar cada dia per les persones que més pateixen, i mantenir l'esperança de provocar canvis».

El dibuixant Fano, a la inauguració del curs de l'Apostolat Seglar

La Delegació de l'Apostolat Seglar del Bisbat de Girona va celebrar el dissabte 4 de novembre la inauguració del nou curs amb una conferència a càrrec del dibuixant malagueny Patxi Velasco, més conegut com a «Fano», titulada «Ser laics enmig del món». La trobada va tenir lloc al Casal Cartaña de Girona i, tal com explica el delegat, Mn. Jordi Callejón, «va ajudar a reflexionar sobre la identitat i la missió de cadascú». «La trobada va ser amena, divertida i va tenir molta profunditat. Va esperonar els assistents a portar una vida cristiana centrada en Jesús», remarca Callejón. Per cloure l'acte, el bisbe Francesc va agrair al dibuixant la seva presència: «No només hem escoltat un mestre sinó un testimoni», va assenyalar.

